

ТАҚРИЗ

ба диссертатсияи Мирзораҳматова Гулнора Миралиевна, дар мавзӯи «Рӯзгор ва осори Мирзо Қадам» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ижтисоси 10.01.01. - Адабиёти тоҷик

Мубрамияти мавзӯъ. Масъалаи ғавру баррасии осори ин ё он чеҳраи адабӣ, ки бар мабное ба таври бояду шояд ношинохта мондааст, ҳамора мубрам буда, ҷиҳати шинохти ҳавзаҳои адабӣ ва дар маҷмӯъ, равшан гардонидани паҳлуи дигари адабиёт дар густураи адаби форсӣ саҳми босазоест. Дар ин росто, ба риштai таҳқиқ қашида шудани рӯзгор ва осори адабии Мирзо Қадам низ ҷиҳати шинохти комилтари ҳавзаи адабии Роғи охири асри XIX ва аввали асри XX аз аҳамият ҳолӣ нест. Бо такя бар осори мавриди ғавр қарордодаи муҳаққиқ Мирзо Қадам шоири ҳирфай нест. Шинохти рӯзгор ва осори адабии Мирзо Қадам ба мо имкон медиҳад, ки бо намунаи тафаккур, тасвирофаринӣ ва маънибандии адабони ҳавзаи адабии Роғи охири асри XIX ва аввали асри XX ошно гардем. Албатта, пажӯҳиши ҳар як чеҳраи адабии Бухорои Шарқии асрҳои XIX - XX ба мо намунаи тафаккур ва то андозае ҳаёти иҷтимоии ин даваро бозгӯ мекунад. Бо диdi тоза мавриди муқоиса қарор додани мероси адабии ин давра бо оғаридаҳои адабии имрӯз пажӯҳиши пурмояеро ба бор ҳоҳад овард.

Дараҷаи омӯхта шудани мавзӯъ. Ҳанӯз рӯзгор ва осори адабони ҳавзаҳои адабӣ пурра мавриди таҳқиқ қарор нағирифтаанд ва ин кори саҳл ҳам нест. Бо вуҷуди он ки муҳаққиқони зиёд адабиёти моро солҳост, ки пажӯҳиш мекунанд ва доманаи ин таҳқиқот олимони мутеъдади ватанию хориҷӣ ва Шарқу Farbro фаро гирифтааст, омӯзиши пурраи осори адабони форсу тоҷик ҳанӯз кори анҷомношудааст. Дар ин росто, омӯзиши доираҳои адабии Бухорои Шарқӣ, маҳсусан, ҳавзаи адабии Роғи асри XIX ва аввали асри XX ба истиснои “Намунаи адабиёти тоҷик”-и устод Садриддин Айнӣ ва навиштаҳои ҷудогонаи Е.Э. Бертелс, А.Мирзоев, И.С.Брагинский, Р.Ходизода, А.Абибов, И.Икромов, А.М.Хурсонӣ, Қ.Наимов таваҷҷуҳи шоёнро талаб мекунад.

Ба доираҳои адабии Роғ, Ҳисор, Қўлоб, Қаротегин, Дарвоз, Бадаҳшон, Муъминобод то ба имрӯз кам таваҷҷуҳ шуда, бо иктиро ба ёдоварии мероси адабӣ ва корҳои таҳқиқӣ роҷеъ ба мероси адабии Муҷрими Роғӣ, Муҳлис, Мисраъ, Мирзо Булбул, Лиқои Роғӣ ва Бисмил дар баъзе маохиз ҷеҳраҳои зиёди адабии ин доираҳо ба “вартай фаромӯшӣ” супорида шудаанд.

Нисбат ба мероси адабии Мирзо Қадам муҳаққиқон Икромов И. ва Абибов А. назари таҳқиқӣ дошта, муҳтасари зиндагиномаи шоир ва намунаи ашъори ӯро ба табъ расонидаанд.

Бо эҳтимом ва пешгуфтори интиқодии И.Икромов девони Мирзо Қадам ва «Қасас-ул-анбиё»-и манзуми шоир ба табъ расидааст.

Мақсад ва вазифаҳои таҳқиқ. Ҳадаф аз таҳқиқи масъалаи мазкур инъикоси ҳамаҷонибаи рӯзгор ва мероси адабии яке аз адабони ҳавзаи адабии Роғ дар нимаи дувуми асри XIX ва аввали асри XX тоҷик Мирзо Қадам буда, муҳаққиқ бо такя бар ин мақсад вазоифи зеринро пеши худ қарор додааст:

-нигоҳи муҳтасар роҷеъ ба доираи адабии Роғ дар нимаи дувуми асри XIX ва ибтидои асри XX тоҷик, вобаста ба вазъи иҷтимоӣ ва сиёсии замон;

-барқарор намудани зиндагиномаи Мирзо Қадам дар заминаи манбаъҳои мавҷуда ва эҷодиёти худи шоир;

-муайян намудани мавқei мероси адабии Мирзо Қадам дар адабиёти тоҷик;

-муайян намудани ашъори лирикии адиб;

- баррасии андешаҳои ахлоқии Мирзо Қадам ва арзиши адабии онҳо;

-нишон додани мақоми «Қасас-ул-анбиё»-и манзуми Мирзо Қадам дар адабиёти тоҷик;

- таҳқиқи паҳлухои тарбиявии «Қасас-ул-анбиё»-и адиб;

- пажӯҳиши баъзе аз масоили забону сабки ашъори Мирзо Қадам ва нишон додани вижагиҳои он;

- таҳлили хусусиятҳои бадеии ашъори Мирзо Қадам;

- муайян намудани норасоиҳои забонӣ ва ҳунарӣ дар осори бοқимондаи Мирзо Қадам.

Сарчашмаҳои таҳқиқ. Муҳаққиқ девон ва «Қасас-ул-анбиё»-и манзуми Мирзо Қадамро мавриди таҳқиқ қарор дода, аз бойгонии шаҳсии наберагони шоир низ баҳра бурдааст.

Тарз ва равишҳои таҳқиқот. Муҳаққиқ аз равишҳои маъмули таҳқиқотӣ-методи муқоисавӣ – таъриҳӣ, шинохти осори адабӣ, таҳлили соҳторӣ ва таҳлили оморӣ истифода карда, аз асару мақолаҳои илмии С.Айнӣ, Е.Э. Бертелс, И.С. Брагинский, Я.Рипка, С.Табаров, А.Афсаҳзод, Р.Ходизода, У.Каримов, З.Сафо, М.Шукуров, Х. Отаконова, Х.Шарифов, А.Сатторзода, А.Қӯчаров, А.Маҳмадаминов, И.Икромов дигарон истифода кардааст.

Навғониҳои илмии рисола. Муҳаққиқ кӯшидааст, ки роҷеъ ба доираи адабии Роғ дар нимаи дувуми асри XIX ва ибтидои асри XX тоҷик иттилои муфассалтар дихад ва зиндагиномаи Мирзо Қадамро дар заминаи манбаъҳои мавҷуда ва эҷодиёти худи шоир то доираи имкон барқарор кардааст. Ҳамчунин, мавқei мероси адабии Мирзо Қадамро дар адабиёти тоҷик то андозае муайян карда, ашъори лирикии адибро мавриди омӯзиш қарор додааст. Муҳаққиқ андешаҳои ахлоқии Мирзо Қадам ва арзиши адабии онҳо, мақоми «Қасас-ул-анбиё»-и манзуми адибро дар адабиёти тоҷик нишон

дода, паҳлухои тарбиявии «Қасас-ул-анбиё»-и шоирро ба риштаи таҳқиқ кашидааст. Дигар ҷанбаи кори муҳаққиқ аз он иборат аст, ки хусусиятҳои бадеии ашъори Мирзо Қадамро муайян намудааст.

Арзиши назарӣ ва амалии пажӯҳиш. Кори таҳқиқии мазкур барои омӯзишу зиндагинома ва мероси адабии Мирзо Қадам, муайян кардани мақоми шоир дар ҳавзаи адабии Роғ, ки охири асри XIX ва аввали асри XX фаъолияти назаррас дошт, аз аҳамият ҳолӣ нест.

Маводи диссертатсия зимни таҳияи асарҳои илмӣ доир ба таърихи адабиёти тоҷик, китобҳои дарсӣ ва навиштани рисолаву мақолаҳои илмиву оммавӣ, аз ҷумла дар рафти таҳқиқи ҳаёт ва эҷодиёти адабони дигар арзишманд дониста мешавад. Илова бар ин, диссертатсия дар омӯзишу пажӯҳиши дигар ҷиҳатҳои осори Мирзо Қадам, инчунин, навиштани корҳои курсӣ ва дипломӣ, курсҳои маҳсуси лексионӣ ва амалӣ барои донишҷӯён метавонад бевосита хизмат кунад.

Таҳқиқи ҳаёт ва эҷодиёти Мирзо Қадам барои амиқтар аз ҳуд кардани таъриху фарҳангӣ тоҷик, баланд бардоштани ҳисси ватандӯстӣ ва завқи эстетикии ҷомеа низ беманфиат наҳоҳад буд.

Масъалаҳои асосие, ки ба дифоъ пешкаш карда шудаанд:

1. Маълумоти фишурда доир ба раванди доираи адабии Роғи тоҷик дар охирҳои асри XIX ва ибтидои асри XX вобаста ба ҳаёти сиёсӣ ва иҷтимоии давр;
2. Барқарор намудани зиндагиномаи Мирзо Қадам дар асоси ашъори шоир ва хотироту ёддоштҳои мавҷудаи ба лаҳзаҳои алоҳидай ҳаёти суханвар алоқаманд;
3. Муайян намудани соҳт, жанр ва ҳаҷми мероси адабии шоир, ки то замони мо омада расидааст;
4. Таҳлилу баррасии осори лирикии шоир;
5. Таҳлилу баррасӣ, устухонбандӣ ва мундариҷаи ғоявию бадеии девон ва «Қасас-ул-анбиё»-и манзуми Мирзо Қадам;
6. Аҳамияти тарбиявии «Қасас-ул-анбиё»-и манзуми шоир;
7. Хусусиятҳои бадеии эҷодиёти Мирзо Қадам.

Тасвиби диссертатсия. Рисола дар маҷлиси васеи кафедраи адабиёти тоҷик ва журналистикаи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ (протоколи №6, аз 24.01.19.) муҳокима шуда, ба ҳимоя тавсия гардидааст.

Муҳтавои рисола дар 4 мақолаи муҳаққиқ, ки дар маҷаллаи тақризшавандай КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон инъикос ёфтаанд. Баъзе фаслҳои рисола дар конференсияҳои Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ ва ҳамоишҳои илмию амалии ҷумҳурияйӣ интишор гардидаанд (2010-2017).

Соҳти рисола. Рисолаи таҳқиқӣ «Рӯзгор ва осори адабии Мирзо Қадам» ном дошта, аз муқаддима, се боб, шаш фасл, ду зерфасл, хулоса ва китобнома иборат аст.

Боби якуми диссертатсия “Ҷараёни зиндагӣ ва мероси адабии Мирзо Қадам” унвон дошта, дар зербоби якуми он “Доираи адабии Рӯзгор дар охирҳои асри XIX ва ибтидои асри XX” вазъи сиёсию иҷтимоии доираи адабии мазкур ба қалам дода шудааст.

Дар зербоби дуюм, ки “Зиндагиномаи Мирзо Қадам” унвон дорад, муҳаққиқ дар асоси ашъори шоир ва сарчашмаҳои дигар, аз ҷумла мероси маҳфузмондаи шоир дар дasti пайвандонаш зиндагиномаи ўро барқарор кардааст.

Дар зербоби сеюм, ки «Мероси адабии Мирзо Қадам» унвон гирифтааст, муҳаққиқ бештар дар заминаи девони шоир ва «Қасас-ул-анбиё»-и манзуими ў мероси адабии Мирзо Қадамро накд кардааст.

Боби дуюми диссертатсия ба “Мазмун ва мундариҷаи ғоявии ашъори Мирзо Қадам” баҳшида шуда, муҳаққиқ дар зербоби якуми боби дуюм, ки “Мавқеи жанрҳои хурди лирикӣ дар эҷодиёти Мирзо Қадам ва муҳтавои асосии онҳо” унвон гирифтааст, асосан ба лирикаи шоир дикқат дода, мазмун ва муҳтавои онҳоро иброз доштааст.

Дар зербоби дуюми боби дуюм, ки “Андешаҳои тарбиявӣ-аҳлоқӣ дар ашъори ғиноии Мирзо Қадам” унвон дорад, муҳаққиқ анбаҳои аҳлоқии эҷодиёти шоирро муайян намудааст.

Дар зербоби сеюми боби дуюм, ки “Қасас-ул-анбиё»-и манзуими Мирзо Қадам” унвон дорад, муҳаққиқ роҷеъ ба соҳт, мазмуну муҳтаво ва аҳамияти тарбиявии «Қасас-ул-анбиё»-и манзуими адиб сухан гуфтааст.

Боби сеюми диссертатсия ба “Хусусиятҳои сабқиву бадеии ашъори Мирзо Қадам” баҳшида шуда, дар зербоби якуми боби сеюм, ки “Забону сабки баёни ашъори Мирзо Қадам ва марҳилаҳои ташаккули он” унвон дорад, муҳаққиқ тарзи ифодаи шоирро бо муқоиса ба ҳамасронаш дар ҳамон доираи адабӣ иброз дошта, баъзе хусусиятҳои онро муайян кардааст.

Дар зербоби дуюми боби сеюми диссертатсия, ки “Хусусиятҳои бадеии ашъори Мирзо Қадам” унвон дорад, муҳаққиқ як қатор санъатҳои лафзию маънавии мавриди истифода қарордодаи адибро нишон дода, хунари тасвирофаринии ўро то ҷое муайян кардааст.

Дар анҷоми кор зимни таҳқиқ ва ғавру баррасии рӯзгор ва осори адабии шоир муҳаққиқ назари худро хулоса кардааст.

Бо вучуди он ки муҳаққиқ ба натиҷаҳои хуби илмӣ муваффақ шудааст, як қатор нуқсони зерин дар кори пажӯҳишӣ ў ба ҷашм мерасад, ки ибрози онҳо ба пиндори мо ба манфиати кор ҳоҳад буд:

1. Дар қисмати вазифагузории кор муҳаққиқ «Қасас-ул-анбиё»-и манзуими Мирзо Қадамро “падидай тозаи адабӣ” номидааст, ки дар густураи адаби форсии тоҷикӣ ба риштаи

назм қашидани қиссаю ҳикоёт бесобиқа набуда, боризтарини онҳо “Маснавии маънавӣ”-ст.

2. Муҳаққиқ кӯшидааст, ки вижагиҳои забону сабки ашъори Мирзо Қадамро таҳқиқ кунад. Ҳол он ки мавсуф адаби ҳирфай нест ва дар муқоиса бо ҳавзаҳои маъруфи адабӣ ва шоирони касбӣ пажӯҳиши ин масъала бар нафъи мо дар масъалаи муаррифии Мирзо Қадам наҳоҳад буд.
3. Дар масъалаи бозгӯи хусусиятҳои бадеии ашъори Мирзо Қадам муҳаққиқ бештар ба санооте иктифо кардааст, ки на ифодакунандай вежагии ҳунари адабии шоир, балки шохиси ҳар гуна жанри шеърианд.
4. Муҳаққиқ дар мавриди вазифагузорӣ яке аз масъалаҳои боризи нақди адабӣ - муайян намудани норасоиҳои забонӣ ва ҳунарии осори боқимондаи Мирзо Қадамро ҳадафи таҳқиқи худ қарор додааст, аммо дар мундариҷа ва кор роҷеъ ба ин масъала ягон ишороте нест.
5. Дар диссертатсия ҳини исботи матлаб гоҳо мисоли дақиқ баён нагардидааст. Масалан, муҳаққиқ навиштааст, ки “дар баробари жанрҳои хурди лирикӣ забон ва сабки шоирони ин давраи Роги тоҷик хурросонӣ ё ирокӣ ва қаломашон содаву равон буда, дар онҳо истифодай зарбулмасалу мақолҳои ҳалқиро зиёд дучор меом. Масалан, мақоли «ҳори Ватан аз мулки Сулаймон беҳтар»-ро шоири ин давр Мисраъ чунин ба назм овардааст:

Зи гулгашти ҳузури ғурбат озори ватан хуштар,
Зи дасти шафқати бегона силиҳои ихвон беҳ. С.21.

Аммо дар байти мазкур мақоли ишоратшуда ба ҷашм намерасад. Ҳол он ки дар истиноди мақолу зарбулмасал яклухтии онҳо нигоҳ дошта мешавад, ки комилан дар шинохти онҳо ба ишорот ниёз намемонад.

Чунончи, Зуҳурӣ фармудааст:

Узри батар аз гунаҳ масал шуда, оре,

Ҷурми беҳ аз афв узроҳ надорад.

Дар байти боло сароҳатан масали «узри батар аз гунаҳ» дар шакли фразеологӣ оварда шудааст.

Рубоии мардуми Рог низ аз лиҳози вазн noctūr оварда шудааст:

Рафта(м) Сари Наврангаву (би)дидам Роға,

Дар синаи реши худ бимондам доға.

Гуфтам, нам(у)ирам, як бор бинам Роға,

Армон ба дилам монд, надидам Роға. (С.22)

Дар мисраи якуми рубоии боло ба ҷойи «рафта» шакли «рафтам» дурусттар буда, як ҳичо кам дорад ва дар мисраи сеюм ба ҷойи «намирам» шояд «намурам» барои дурустии вазни шеър

мақбултар аст. Зеро дар сурати навиштани «намирам» «йот» навишта шуда, ним ҳичо вазни мисраъ афзун мегардад.

6. Ночӯрии вазнӣ ва наравшани ифода дар шеърҳо ба ҷашм мерасад, ки намунаи дурусти онҳо аз ҷониби муҳаққик дар диссертатсия нишон дода нашудааст. Яъне, муҳаққик нисбат ба масъалаи мазкур назари шахсии худро иброз накардааст.

Дар абёти истифодашуда (шеъри Сангмади Шарифӣ) ночӯрии вазнӣ бисёр ба ҷашм мерасад. Чунончи, дар байти зер:

Аз дами аспаш номард гурезон,
Заб ҷовандозон дар мулки Роғай.(23)

Дар мисраи аввал дар вожаи «номард» ҳарфи «д» зиёд аст ва дар мисраи дуюм дар қалимаи «ҷовандозон» як ҳичо зиёд омадааст.

Дар газали Мирзо Қадам бо матлаи зерин низ нодурустии вазни шеър ба ҷашм мерасад. Дар мисраи ҷоруми байти дуюм низ ифода норавшан аст.

Чӣ гӯям, эй мусулмонон, ман андар ҳасрати Дехшор,
Дигар з-он Зордехи ҷонон, аз он ҳар як ниҳоли хор.
Дарҳои маишат ҳама барбаста шуданд,
Мебурд паноҳ (шояд «панаҳ») касе, ки меҳмон омад (с.68).

Норавшани ифода дар «Қисас-ул-анбиё»-и манзуми Мирзо Қадам низ ба ҷамши мерасад. Чунончи, дар байти аввал ночӯрии вазнӣ ва дар байти дуюм наравшани ифода – «нақли қиссаҳо аз Каломуллоҳ» ва «каз қисса нақл кардан» ба ҷашм мерасад. Ҳол он ки «қисса» маънии «нақл»-ро дорад.

Оғози китоби ман ба бисмиллоҳ аст,
Бо ҳар даре оби ман ба бисмиллоҳ аст.
Нақле, ки дар ин китоб бошад зи «Қасас»,
Нақли «Қасас», эй ҷон, зи Каломуллоҳ аст. С.83.

Норавшани ифода ва ночӯрии вазн дар с.86 низ ба ҷашм мерасад. Масалан, дар байти зерин:

Чун баромад соате бача бизод,
Ҷашмаи об дар он ҷо рӯй дод. (“рӯид” шоиронатар аст)

Ҷабраил омад дарҳол он ҷо,
Гуфт бо Солеҳ аз ин қавмҳо.
Аҳд гир инро, ки беҳукми Худо,
Накушанду нахӯранд ҷуз шир ўро (ночӯрии вазн).
Ки шуморо шири он бошад ҳалол,
Қавм кардан аҳди фармон дарҳол (норавшани ифода).
Чаҳор ҳазор сол аз ту пеш ин шутурро(ночӯрии вазн),
Офаридаам андар ин сангি хоро (норавшани ифода).
Мӯъцизаи ту пайғамбарият,
Бар ҳама зоҳиру дуруст гардад.
Пас бикард Солеҳи паёғамбар дуо,
Мӯъминон омин гуфтанд ногоҳ.

Гиёхи сабзе диданд дар он санг,
 Ки шутур меҳурда буд дар он санг.
 Чун баромад соате бача бизод,
 Чашмаи об дар он чо рӯй дод.
 Марғзоре шуд дар он майдон падид,
 Чарогоҳи он шутур шуд мечарид.
 Чаридан бигрифт бо амри Худо,
 Ҳама диданду бидонистанд варо.
 В- он қавм мебудаанд ҳафт қабила,
 Ҷоҳи об доштанд онҳо ҳама.

Дар диссертатсия аз ҷониби муҳаққиқ роҷеъ ба ноҷӯрии вазн ва
 гоҳо норавшан ифода ёфтани матлаб ишорат нарафтааст. Ҷӣ тавре
 ки дар мисраъҳои боло ба ҷашм мерасад, қалимаҳои гайрирадифӣ
 (он ҷо-қавмҳо, шутурро-хоро, пайғамбаријат-гардад, дуо-ногоҳ,
 Худо-варо, қабила-ҳама) ба ҳукми радиф қарор гирифтаанд, ки аз
 гайриҳирфай будани шоир дарак медиҳад.

Дар байти зерин “муоина” шудани сурат омадааст:

Буд он рӯзе, ки андар ойина,
Сурати худро бикард муоина. С.121.

Дар тамоми адабиёти форсии тоҷикий на «муоинаи сурат», балки
 «тамошо», «дидан», «акс»-и сурат ифода ёфтааст.

Дар с.122 омадааст:

Он қаду қомати хушат, мӯҳои мушки ғулғулат,
 Зулфи сиёҳи сунбулат бо руҳи гулузор ку?

Дар «Фарҳанги забони тоҷикий» вожаи “гулъузор” (گلزار) ба
 маънои рӯяш мисли гул, нозуку зебо, гулрӯй, гулруҳсор, гулчехра
 омада, ҳамроҳ овардани “руҳ” ва “гулъузор” дар соҳтани як ибора
 тобиши фасоҳати қаломро дигаргун кардааст.

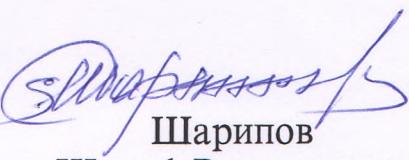
7. Ғалатҳои зиёди имлой дар диссертатсия ба ҷашм мерасанд.
8. Гоҳо ҳулосаи муҳаққиқ дар зери таъсири шеъри шоир ҷунон
 фурӯ рафтааст, ки шоирро ба сифати сарҷашмаи устура,
 ҳодиса ва ё воқеа шинохтааст. Ҷунончи, менависад: “Аз рӯйи
 ривояти Мирзо Қадам, аз ин боз 400 сол сипарӣ шуд”. Ҳол
 он ки ривояти мазкур ба Мирзо Қадам тааллук надошта,
 шоир онро танҳо ба риштai назм даровардааст.
9. Дар анҷоми ҳар як зербоб бояд, ки ҳулосаи пурраи
 мустақилона навиша шавад. Ҳулосаи зербобҳо пурра ба
 ҷашм намерасанд.
10. Дар навишти рӯйхати адабиёт низ ғалати навишт ба ҷашм
 мерасад.

Натиҷаи таҳқиқоти Мирзораҳматова Гулнора Миралиевна кори
 байтмомрасидаи илмии таҳқиқотӣ буда, бо риоя намудани усулҳои
 ҳозиразамон, иҷрои мақсад ва вазифаҳои гузошташуда анҷом ёфта,
 муҳаққиқ ба натоиҷи мусбӣ ноил гардидааст. Нуқсонҳои дар боло

зикршуда қимати илмии корро паст намекунад ва хусусияти тавсияйӣ доранд.

Бо назардошти муҳиммият, тавсифи умумии кор, навгонии илмӣ, таъииди таҳқиқот ва иттилоот, натиҷаҳо ва сохтору ҳаҷм кори таҳқиқотии Мирзораҳматова Гулнора Мирилиевна ба талаботи пешниҳодкардаи КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон пурра ҷавобгӯ буда, ҳуди муаллиф, унвончӯ - Мирзораҳматова Гулнора Мирилиевна барои дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01. - Адабиёти тоҷик сазовор аст.

Мудири кафедраи забони тоҷикӣ ва
хӯҷҷатнигории Донишкадаи идоракунии
давлатии назди Президенти
Ҷумҳурии Тоҷикистон, н.и.ф., дотсент

Шарипов
Шариф Раҳмонович

Имзои Ш.Шариповро тасдиқ мекунам.
Сардори раёсати кадрҳо, коргузорӣ
ва корҳои маҳсуси Донишкадаи
идоракунии давлатии назди
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Абдуалимзода
Исмоил Иброҳим

11.12.2019